

[Ministeren for skatter og afgifter]

pct. af lønindtægten. Disse begrænsninger foreslås afskaffet.

For kapitalpensionsordninger, der er oprettet før 1. januar 1987, foreslås en særlig overgangsregel. Efter denne regel skal der være mulighed for at foretage en opdeling af allerede aftalte bidrag ud over 25.000 kr., således at det overskydende beløb kan indbetales til en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed. For sådanne indbetalinger gælder lovens særlige fradragsfordelingsregler og aldersgrænser ikke.

Det foreslås, at der gives adgang til at oprette *rateopsparing i pensionsøjemed i pengeinstitutterne* på en sådan måde, at vilkårene i videst muligt omfang svarer til de vilkår, der allerede gælder for rateforsikring i pensionsøjemed i forsikringsselskaberne.

Efter de gældende regler kan der kun oprettes rateordninger i forsikringsselskaberne. Disse rateforsikringer går ud på, at pensionen udbetales i lige store rater over et aftalt åremål af mindst 10 år. Rateudbetalingerne er indkomstskattepligtige, og beskatningsreglerne er stort set de samme som for ordninger med løbende udbetalinger.

Bortset fra de forskelle, der følger af, at rateordningerne i pengeinstitutterne bliver rene opsparingsordninger, mens rateordningerne i forsikringsselskaberne har et forsikringselement, foreslås det, at der kommer til at gælde ens regler for de to typer af rateordninger.

Det foreslås, at det såkaldte *opfyldningsfradrag på 25.000 kr. i pensionsbeskatningslovens § 18* skal reguleres årligt efter reguleringstallet på samme måde som den ovenfor nævnte grænse for indbetalinger til kapitalpensionsordninger. Reglen i § 18 omfatter indbetalinger til ordninger med løbende udbetalinger, rateordninger og indekskontrakter. Reglen går ud på, at kapitalindskud fradragsmæssigt skal fordeles over en periode på 10 år. Det samme gælder, hvis en præmiebetalingsperiode er mindre end 10 år. Den skattepligtige kan dog altid fradrage 25.000 kr. årligt. Dette beløb foreslås reguleret.

Det foreslås, at det særlige *2.000 kr.s fradrag* for udgifter til livsforsikringer m.v., udgifter til syge- og ulykkesforsikringer samt indskud på børneopsparings- og selvpensioneringskonti ophæves.

Selv om fradragsretten for indbetalinger til børneopsparings- og selvpensioneringskonti

således bortfalder, kan ordningerne fortsat benyttes uden fradragsret. Reglerne om formueskattefritagelse for indeståendet og indkomstskattefritagelse for tilskrevne renter vil fortsat være gældende. Afkastet af selvpensioneringskonti er dog realrenteafgiftspligtigt.

Der foreslås herudover en række hovedsagelig *redaktionelle og tekniske ændringer* af loven, der ikke har forbindelse med skattereforvaltningen.

De nye regler for kapitalpension og de nye rateopsparingsordninger i pengeinstitutterne vil især i en overgangsperiode give et administrativt merarbejde. På den anden side vil især ophævelsen af 2.000 kr.s fradraget medføre visse lettelser i administrationen. Samlet set vil der dog blive tale om en administrativ merbelastning.

Ophævelsen af 2.000 kr.s fradraget skønnes at medføre en provenugevinst på omkring 1,4 mia kr. Muligheden for fremover at oprette rateopsparingsordninger i pengeinstitutter skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser. De ændrede regler for kapitalpension skønnes at medføre et provenutab på omkring 50 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser).

(Lovforslag nr. L 112).

Lovforslaget er et led i aftalen af 19. juni 1985 mellem regeringspartierne (det konservative folkeparti, venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti), socialdemokratiet og det radikale venstre om en skattereform.

Lovforslaget går ud på at begrænse retten til at fradrage udgifter til løbende ydelser. Begrænsningen berører kun fradragsretten for de ensidigt påtagne løbende ydelser til almenyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v. og til religiøse samfund. Fradragsretten for løbende ydelser til personer og dødsboer ændres således ikke. Fradragsretten begrænses heller ikke for løbende ydelser, der ydes som led i en gensidigt bebyrdende aftale.